

Enskild motion

Motion till riksdagen

2011/12:MJ259

ES

av Robert Halef (KD)

Vildsvin

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en nationell översyn för att reglera vildsvinsstammens storlek.

Motivering

Alltsedan vildsvinen för första gången kom till svensk mark har de bidragit till såväl jaktlycka som bekymmer för markägare. Från alltfler områden i syd- och mellansverige kommer signaler om att vildsvinsstammen har etablerat sig. Vildsvinen sprider sig geografiskt långsamt, men när en stam väl har etablerat sig är förökningstakten snabb och därför är det viktigt att skjuta årsgrisar på regelbunden basis. Däremot kan en växande vildsvinsstam ge konsekvenser för andra områden, t.ex. i trafiken.

Enligt statistik från Nationella viltolycksrådet skedde det under 2009 minst 3 085 olyckor med vildsvin i trafiken, för sex, sju år sedan var siffran knappt 800 per år. Bara under år 2009 sköts 40 000 vildsvin, vilket tyder på att stammen är oerhört stor. Representanter hos Svenska Jägareförbundet tror att vildsvinsjakten inom kort kan passera älgjakten när det gäller antal skjutna djur per år. Eftersom djuren är nattaktiva så sker de flesta olyckorna just nattetid eller i skymning då det också är svårt att upptäcka.

Vildsvinen har inte några naturliga fiender och därför växer stammen. Eftersom de är skygga så är de också mycket svårjagade, vilket innebär att stammen kommer att växa ytterligare.

Vildsvinen åstadkommer ofta stor skada för lantbrukare, skogsbrukare och trädgårdsägare. Ofta får ägaren själv bära kostnaden för vildsvinens förstörelse.

Enligt en enkät som Sveriges jordägareförbund genomfört så upplever ca 20 procent av de svarande att vildsvinsskadorna är ett stort problem, och att ca 22-23 djur skjuts per 1000 hektar.

Vildsvinens bökande är också gynnsamt för spridningen av många växtarter och kan leda till snabbare näringsomsättning i skogsmarken.

Med allt fler trafikolyckor behöver dock Transportstyrelsen involveras än mer i arbetet och då dra nytta av såväl nationella som internationella erfarenheter. Exempelvis har en metod utvecklats av en entreprenör i Dalarna som visat sig kunna minska trafikolyckorna: doftampuller med syntetisk vargurin placeras ut på strategiska platser längs utsatta vägar.

Denna kostnadseffektiva metod har prövats i sju länder, och resultaten är positiva även ur ett större perspektiv. Sedan dåvarande Vägverket genomförde försök med metoden på 1990-talet, har vildsvinsetableringen dessutom ökat markant i Sverige och utgör därmed ett växande problem – inte minst genom det stora antalet trafikolyckor. Därför bör ytterligare provverksamhet genomföras med denna metod, och metoden göras mer tillgänglig i landet.

Regeringen satsar på bland annat småskaliga slakterier och andra former av praktiska mellansteg för att öka besiktning, trikinprov, försäljning och distribution av köttet eftersom det behövs fler vägar mellan vildsvinskött och konsument. Även den gemensamma förvaltningsplanen ”Vildsvinsförvaltning i samverkan” är ett steg i rätt riktning, men just utbildning behöver lyftas fram mer. Men vi kan inte ha en vildsvinsstam som trots kraftig avskjutning med 40 000 djur inte visar några tecken på att minska. Därför behövs ytterligare åtgärder.

Det är nu dags att hitta utbildningssatsningar så att stammarnas storlek kan hållas på en acceptabel nivå så att de inte utgör ett hot mot andra näringar och trafiken. Lägg till ekonomiska incitament i form av ersättning per skjutet djur som ska gå till återinvesteringar för markvård eller liknande och till markägare där jägare tillämpar skydds jakt. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 27 september

2011

Robert Halef (KD)